

1 Od jakiegoś czasu zajmujemy się tematem Nasienia. Chcemy jasno pokazać różnice pomiędzy tymi dwoma nasionami, bo od tego uzależniona jest natura każdego z Bliźnięt. Znamy już źródło, skąd pochodzą oba nasiona i rodzaj życia, który w nich się znajduje. Dzisiaj na początek zajmiemy się przypowieścią o dobrym i złym nasieniu na tym samym polu, którą Jezus opowiada w Ewangelii Mateusza.

2 Przypatrzmy się przypowieści o dwóch winnych krzewach albo o dwóch nasionach. Przeczytamy z **EWANGELII MATEUSZA 13:24-30** *²⁴Przedłożył im też inną przypowieść: Królestwo Niebios podobne jest do człowieka, który posiał dobre nasienie na swojej roli. ²⁵A gdy ludzie spali, przyszedł jego nieprzyjaciel, nasiał kąkol między pszenicę i odszedł. ²⁶Kiedy zboże podrosło i wydało owoc, wtedy pokazał się też kąkol. ²⁷Przyszli więc słudzy gospodarza i zapytali go: Panie, czy nie posiałeś dobrego nasienia na swojej roli? Skąd więc ma ona kąkol? ²⁸Odpowiedział: Nieprzyjaciel to zrobił. Słudzy na to: Czy chcesz więc, abyśmy poszli i zebrali go? ²⁹Odpowiedział: Nie! Abyście czasem zbierając kąkol, jednocześnie nie powyrywali z nim pszenicy. ³⁰Pozwólcie obu rosnąć razem aż do żniwa. A w czasie żniwa powiem żeńcom: Zbierzcie najpierw kąkol i powiążcie go w snopy na spalenie, pszenicę natomiast zbierzcie do mojego spichrza.*

3 Jezus jasno pokazał, że na tym samym polu znajdują się dwa zupełnie różne rodzaje życia (nasiona) i będą rosły jedno obok drugiego. Pole to inaczej świat, a pierwszym, który sieje to właściciel pola. Potem dopiero pojawia się jego wróg, który też przychodzi, aby siać, tyle że inne życie (nasionie).

4 Na podstawie tej przypowieści możemy przytoczyć kilka faktów:

- 5**
- 1) Tylko na jednym polu siane jest nasienie, tj. w kobiecie, a my jesteśmy Jego rolą.
 - 2) Jest dwóch siewców albo dostawców nasienia: właściciel pola i jego nieprzyjaciel.
 - 3) Zasiane są dwa nasiona: pszenica i kąkol, a każde z nich reprezentuje inną formę i naturę życia.
 - 4) Kąkol to chwast, ale ze względu na pszenicę może koło niej rosnąć aż do czasu żniwa, kiedy pszenica jest na tyle dojrzała, że oddzielenie nic jej nie zaszkodzi.
 - 5) Oddzielenie jest zawsze związane z walką.
 - 6) Kąkol ma być związany w snopki.
 - 7) Kąkol docelowo ma być spalony.
 - 8) Pszenica nie jest związana, ale ma być zebrana i umieszczona w spichlerzu właściciela.

6 Widzimy, że aż do czasu żniwa te dwa nasiona mogą rosnąć jeden obok drugiego. Potem dopiero mają być rozdzielone. Najpierw zostanie zebrane nasienie, które wysiał nieprzyjaciel. Kąkol, jako pierwszy będzie się łączył razem. Jezus opisując proces wiązania posługuje się słowem „deo”. W dosłownym tłumaczeniu oznacza to: wiązanie przez zobowiązanie. Musi nastąpić wiązanie, aby

mieć kontrolę nad zgromadzeniem kąkolu. Ludzie mają dzisiaj tyle zobowiązań, aby ich uwaga została odwrócona od Słowa. Organizacje przywiązują ludzi do samych siebie po to, aby ci przestali szukać światła na Pismo, które byłoby większe niż to, na które pozwala kościół. Dobrym narzędziem do tego są różne programy. Wystarczy przyjrzeć się wielkim kościołom, a od razu widać, że ludzie wcale nie przychodzą tam, żeby słyszeć jak kaznodzieja naucza ze Słowa. Nie po to ludzie przychodzą do wielkich kościołów. Chodzi o to ile aktualnie funkcjonuje tam programów. Im większy kościół, tym więcej programów, a to wszystko po to, aby ludzie byli zadowoleni z tego, że jest program szkoły niedzielnej, program muzyczny, program dla młodzieży, spotkania dla kobiet, randki i pełno innych, włącznie z imprezą w czasie trwania Super Bowl.

7 I to wszystko dzieje się pod płaszczykiem oddawania Bogu chwały. Dowiemy się, co Boży prorok mówi o takich programach.

8 **OTO WIĘKSZY NIŻ SALOMON JEST TUTAJ 61-0412 P:2** *Przypomina mi się pewna sytuacja, gdy byłem jeszcze młodym kaznodzieją. Po którymś wieczornym zgromadzeniu odwoziłem do domu siostrę mojego przyjaciela, który także był kaznodzieją. Z moich obserwacji była chrześcijanką tylko z nazwy. Myślę, że wierzyła w Chrystusa, ale wydaje mi się, że ogólnie chrześcijanie powinni wejść trochę głębiej. Kiedy tak jechaliśmy drogą, ona mnie zapytała: „Co ty na to gdybyśmy poszli jutro wieczorem do kina?”. Odparłem: „Nie chodzę do kina”. Ona na to: „Jest też lodowisko. Może pójdziemy na łyżwy?”. Odpowiedziałem: „Nie chodzę na łyżwy”. Wymieniła jeszcze trzy albo cztery miejsca, a ja cały czas odpowiadałem: „Tego też nie robię”. Ona rzekła: „Jesteś młody, masz dwadzieścia dwa lata. Gdzie czerpiesz rozrywkę?” Odparłem: „W domu Pańskim”. Tak jej odpowiedziałem.*

9 **REGULAMIN KOŚCIOŁA 63-1226** ⁸⁴*To nie jest arena, to jest dom Boży. To nie jest miejsce na zabawy, ani na ślizganie się, ani na pisanie liścików, ani na śmiechy, ani na robienie żartów, to jest dom Boży i wszystko musi się dziać bogobojnie.* ⁸⁵*Przychodźcie tutaj, by uwielbiać Boga, nie odwiedzać się. To nie jest – to nie jest teren na piknik, to nie jest miejsce na odwiedziny; to jest miejsce odwiedzin Ducha Świętego – by słuchać tego, co On pragnie powiedzieć, nie słuchać jeden drugiego. Nie przychodzimy tutaj, by mieć społeczność jedni z drugimi, przychodzimy tu, by mieć społeczność z Chrystusem. To jest dom oddawania Bogu czci. A dzieci muszą być zdyscyplinowane, a jeżeli one są... od swoich rodziców. Przyjmijcie to do wiadomości! Mianowicie, jeżeli ci diakoni..., Jeżeli rodzice tych dzieci nie chcą słuchać tego, co powiedzieli diakoni, to ci rodzice powinni sami zostać napomniani.*

10 A więc głównym celem chodzenia do kościoła nie jest branie udziału w programach, ale oddawanie chwały i badanie Pisma, by jeszcze bardziej przybliżyć się do Chrystusa.

11 Przeglądając Internet staje się rzeczą pewną to, że większość współczesnych kościołów zamieniło studiowanie Pisma różnorodnymi programami, które nie mają nic wspólnego ze zbawieniem, ale służą do tego, by przywiązać ludzi do systemu, kościoła, wyznania wiary lub programu.

12 Powróćmy teraz do naszej przypowieści. Jezus mówi, że kąkol jest najpierw związany, a potem zebrany w snopki. Skoro Jezus użył słowa „snopki”, to znaczy, że kąkol jest związany w pewien określony sposób. Jak zauważyliście, Jezus używa dwóch odrębnych słów, żeby opisać czynność wiązania i zbierania w snopki.

13 Mówi, że żeńcy powiążą kąkol w snopki, nie snopek w liczbie pojedynczej, ale snopki w liczbie mnogiej. Snopki to kolejne stadium, przez które musi przejść kąkol, zanim będzie gotowy na spalenie. Najpierw są związywane, a potem zbierane w snopki. To, że snopki są w liczbie mnogiej, daje nam do zrozumienia, że kąkol można powiązać w snopki w bardzo różny sposób. Widzimy przecież, że jest bardzo wiele różnych denominacji.

14 To właśnie oni muszą najpierw być zgromadzeni razem. Takie zgromadzenie może oznaczać bardzo niezobowiązujące spotkanie jak na przykład kruczaty Billy Grahama, gdzie ludzie ze wszystkich środowisk i z każdej denominacji schodzą się razem. Jezus jednak w kontekście związywania mówi także o zbieraniu w snopki, co oznacza, że będzie to wszystko miało pewien cel, formę albo kształt. Pismo mówi, że kąkol jest wiązany w snopki po to, by tak zostać spalonym.

15 Snopek to nie losowa zbieranina patyków rzucona gdzieś w ką. To nazywamy stosem, a stos można utworzyć jedynie, jeżeli będziemy chaotycznie rzucać pojedyncze patyki na tę stertę. Snopek a stos to dwie różne rzeczy. Możemy wyciągnąć wniosek, że w snopku kąkol jest równo ustawiony w tym samym kierunku. Ich jedność w snopku albo kościele sprawi, że będą jeszcze „łatwiejsi” do spalenia.

16 Popatrzmy jaka różnica jest pomiędzy stosem a snopkiem. Zastanówmy się czy łatwiej byłoby wrzucić do ognia po jednym patyku czy cały snopek, w którym byłoby dziesięć patyków?

17 Wiemy teraz, że kąkol zgromadza się i zbiera razem za pomocą struktury zwanej organizacją. Na początku kościół jest związany przez sfalszowane słowo, a potem zebrany w snopki przez wyznania wiary i programy oraz przez zorganizowanie wokół fałszywego słowa. Wyznania wiary i programy mają za zadanie utrzymać ludzi, którzy w ten sposób są powiązani w snopki i stanowią bardziej wydajny i ołtaczalny materiał na spalenie.

18 Widzimy jasno, że zorganizowany kościół to fałszywy winny krzew i to organizacja zwiazuje go razem. Skoro tak jest, to jedną z głównych cech fałszywego winnego krzewu jest to, że potrafi organizować się na wielką skalę, by jeszcze wydajniej głosić fałszywą ewangelię.

19 Snopek to na pewno nie organizacja o luźnych strukturach, ale taka, która ma mocne struktury i odpowiednią formę. Wszystkie patyki są zwrócone w tym samym kierunku, są tam dla tego samego celu i muszą spełniać pewne standardy, aby zaleźć się w tym samym snopku.

20 Czy to przypadkiem nie jest dokładnie to, co Jezus mówi o dwóch nasionach? Nie można zwiazać wielkiej, długiej kłody razem z długimi, cienkimi patykami w jeden snopek. Wszystkie patyki muszą być tej samej długości i tej samej średnicy. Patrzcie, można je powiązać w snopki jedynie, jeśli są poukładane w jednym kierunku.

21 **EWANGELIA MATEUSZA 13:36-37** ³⁶*Wtedy Jezus rozpuścił tłumy i poszedł do domu. Wówczas podeszli do Niego Jego uczniowie z taką prośbą: Wyjaśnij nam dokładnie przypowieść o kąkolu na roli.* ³⁷*Odpowiedział im: Tym, który sieje dobre nasienie, jest Syn Człowieczy.*

22 W Biblii Jezus jest nazwany Synem Człowieczym 84 razy. Nie ma w całym Piśmie tytułu, który byłby częściej używany. Syn Człowieczy to inaczej prorok. Widzimy więc, że przyjdzie Prorok, który będzie siał nasienie.

23 **EWANGELIA MATEUSZA 13:38-41** ³⁸*Rolą jest świat, dobrym nasieniem synowie Królestwa, kąkolem synowie złego, ³⁹nieprzyjacielem, który go rozsiał, jest diabeł, żniwem jest koniec świata, a żęńcami są aniołowie* (postańcy). ⁴⁰*Jak więc zbierany jest kąkol i palony w ogniu* (przez postaćców do kąkolu), *tak będzie przy końcu tego świata. ⁴¹Syn Człowieczy pośle swoich aniołów i zbiorą z Jego Królestwa wszystkie zgorszenia...* Czyli tych, którzy są dla innych zgorszeniem...

24 *„oraz dopuszczających się bezprawia”.* To są ci, którzy wiedzą, co jest prawdą, ale nie chcą tego czynić.

25 **EWANGELIA MATEUSZA 13:42** *i wrzucą ich do ognistego pieca; tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.* (To okres ucisku)

26 **EWANGELIA MATEUSZA 13:43** *Wtedy sprawiedliwi rozbłyszczą jak słońce w Królestwie swego Ojca. Kto ma uszy ku słuchaniu, niech słucha!*

27 W listach Pawła jest napisane o dwóch rodzajach dzieci. Są dzieci posłuszne oraz dzieci gniewu [W języku angielskim „dzieci nieposłuszeństwa” – tł.].

28 **1 LIST PIOTRA 1:14** *Jak posłuszne dzieci nie podporządkowujcie się waszym wcześniejszym żądom, z czasu waszej nieświadomości.*

29 **LIST DO EFEZJAN 2:1-2** ¹*I was, którzy byliście umarli w waszych upadkach i grzechach, ²w których nigdy żyliście zgodnie z dobą tego świata, według władcy sfery powietrza, władcy ducha, który teraz działa w synach nieposłuszeństwa.*

30 Piotr mówi o dzieciach posłusznych, natomiast apostoł Paweł o dzieciach nieposłuszeństwa. Zwróćcie uwagę, że Paweł nie nazwał ich nieposłusznymi dziećmi, ale dziećmi nieposłuszeństwa. Innymi słowy te dzieci przyszły na świat przez akt nieposłuszeństwa. Są więc produktem nieposłuszeństwa. A skoro są produktem nieposłuszeństwa, to można powiedzieć, że są nasieniem nieposłuszeństwa.

31 **LIST DO EFEZJAN 5:6** *Niech was nikt nie zwodzi pustymi słowami, bo z ich powodu przychodzi gniew Boży na synów nieposłuszeństwa.*

32 **LIST DO KOLOSAN 3:6** *Z ich powodu przychodzi Boży gniew na synów nieposłuszeństwa.*

33 Teraz wiemy, że nasienie albo życie, o którym mowa w przypowieści to autentyczni ludzie. Są to dzieci Boże i dzieci złoźnika, czyli nasienie diabelskie. Jan mówi nam w **1 LIŚCIE JANA 3:12**, że to nasienie węzowe: *„Nie jak Kain, który wywodził się od złego i zabił brata swego. A dlaczego go zabił? Ponieważ uczynki jego były złe, a uczynki brata jego sprawiedliwe”.*

34 Gdyby Kain był synem Adama, to Jan nie użyłby tak mocnego i dosadnego określenia, bo Adam był Synem Bożym. Dobrze wiemy, że Kain został poczęty przez nieposłuszeństwo Ewy, kiedy ta poszła z węzem.

35 Doktor George Ricker Berry w swoim Interlinearnym Hebrajsko-Angielskim Tłumaczeniu Starego Testamentu mówi, że dosłowne tłumaczenie hebrajskiego słowa „nasha” to angielskie słowo „uwieść”. Inne tłumaczenia podają, że Ewa powiedziała: *„wąż mnie zwiódł i jadłam”.*

36 Czy użyjemy „uwieść” czy „zwieść” to i tak te wyrazy mają takie samo znaczenie. Konkordancja Stronga podaje, że ten hebrajski wyraz pochodzi od słowa, które znaczy *odprowadzić*,

mentalnie zwieść lub uwieść moralnie. Webster podaje, że słowo *uwieść* znaczy „namówić kogoś, by po raz pierwszy odbył z kimś stosunek seksualny, który jest niezgodny z prawem”.

37 Aby jasno i w pełni zrozumieć predestynację i wybór, trzeba najpierw zobaczyć dwie strony medalu. Paweł mówi nam to jasno w 9 rozdziale Listu do Rzymian. Jest tam napisane o tym, że Jakub i Ezaw mieli tych samych rodziców, ale jeden z góry był przeznaczony, by być naczyniem kosztownym, a drugi także z góry przeznaczony, ale żeby być naczyniem pospolitym. Paweł mówi nam, że *„gdy się jeszcze nie urodziły, aby mógł trwać nadal Boży plan oparty na wybraniu, Bóg powiedział: „Jakuba ukochałem, a Ezawa znieawidziłem”*.

38 **LIST DO RZYMIAN 9:11-23** ¹¹*Gdy się jeszcze nie urodziły ani nie zrobiły nic dobrego lub złego — aby mógł trwać nadal Boży plan oparty na wybraniu, nie z uczynków, lecz z woli tego, który powołuje* ¹² *— powiedziano jej, że większy będzie służył mniejszemu,* ¹³*jak napisano: Jakuba ukochałem, a Ezawa znieawidziłem.* ¹⁴*Co zatem powiemy? Czy mamy niesprawiedliwość u Boga? W żadnym razie.* ¹⁵*Bo do Mojżesza mówi: Zmiłuję się, nad kim się zmiłuję, i zlituję się, nad kim się zlituję.* ¹⁶*A zatem zależy to nie od tego, który chce, albo od tego, który zabiega, lecz od Boga, który okazuje miłosierdzie.* ¹⁷*Mówi bowiem Pismo do faraona: Po to właśnie cię wzbudziłem, abym mógł na tobie okazać moją moc i aby na całej ziemi rozśławiono moje imię.* ¹⁸*A zatem komu chce, okazuje miłosierdzie, i kogo chce, czyni nieustępliwym.* ¹⁹*Powiesz mi więc: Dlaczego więc jeszcze oskarża? Kto bowiem kiedykolwiek przeciwstawił się Jego woli?* ²⁰*O człowieku! Przeciwnie, to raczej ty kim jesteś, że się spierasz z Bogiem? Czy uformowana rzecz powie temu, który ją ukształtował: Dlaczego mnie taką uczyniłeś?* ²¹*Albo czy garncarz nie ma władzy nad gliną, aby z tego samego zaczynu zrobić zarówno naczynie do celów szczytnych, jak i do pospolitych?* ²²*A cóż, jeśli Bóg, chcąc ukazać gniew i dać poznać Swoją moc, zniósł w wielkiej cierpliwości naczynia gniewu przygotowane już na zniszczenie,* ²³*oraz aby dać poznać bogactwo swojej chwały nad naczyniami zmiłowania, które już z góry przygotował do chwały?*

39 Scofield dodał taki komentarz na temat węża. *„Nie należy mylić węża z ogrodu Eden z pełzającym gadem, który jest wynikiem przekleństwa z 1 Księgi Mojżeszowej 3:14. Stworzenie, które wydało się szatanowi było najbardziej chytne pomiędzy stworzeniami niższymi gatunkiem od człowieka, więc mogło również być najpiękniejsze. Pomimo przekleństwa wężowi pozostały ślady tego piękna. Każdy ruch węża jest pełen wdzięku, a wiele gatunków jest pięknie ubarwionych. To w wężu szatan po raz pierwszy ukazał się jako „anioł światłości”.* 2 List do Koryntian 11:14.

40 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 3:14-16** ¹⁴*Wtedy rzekł Pan Bóg do węża: Ponieważ to uczyniłeś, będziesz przeklęty wśród wszelkiego bydła i wszelkiego dzikiego zwierza. Na brzuchu będziesz się czołgał (zabrano mu nogi) i proch będziesz jadł po wszystkie dni życia swego!* ¹⁵*I ustanowię nieprzyjaźń między tobą a kobietą, między twoim potomstwem a jej potomstwem; (To oznacza, że wąż miał nasienie) ono zdepcze ci głowę, a ty ukąsisz je w piętę.* ¹⁶*Do kobiety zaś rzekł: Pomnożę dolegliwości brzemienności twojej, w bólach będziesz rodziła dzieci, mimo to ku mężowi twemu pociąggać cię będą pragnienia twoje, on zaś będzie panował nad tobą.*

41 Dlaczego niby Bóg miałby przekląć kobietę w rodzeniu dzieci, skoro tylko zjadła jabłko? Co mają jabłka wspólnego z przekleństwem w rodzeniu dzieci? Aby lepiej zrozumieć naukę o nasieniu wężowym możemy zwrócić uwagę na fakt, że w ogrodzie były dwa drzewa.

42 Zaczniemy od 17 paragrafu kazania **PRZYGOTOWANIE 53-1111**, gdzie brat Branham mówi: *W ogrodzie Eden były dwa drzewa: Drzewo Życia i drzewo mądrości. Człowiek opuścił Drzewo Życia, by spożyć z drzewa mądrości.*

43 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 1:11-12** ¹¹Potem rzekł Bóg: *Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało.* ¹²I wydała ziemia zieleń, ziele wydające nasienie według rodzajów jego, i drzewo owocowe, w którym jest nasienie według rodzaju jego. I widział Bóg, że to było dobre.

44 W **11** i **12** wersecie pokazane jest prawo reprodukcji. Każde nasienie ma wydać według swojego rodzaju. Słowo „rodzaj” z werseku 12 to po hebrajsku *miyn*, wymawiane *min* i oznacza gatunek albo naturę. „*Niech każde nasienie wyda owoc według swojego gatunku albo natury*”.

45 Boże prawo reprodukcji wyklucza możliwość krzyżowania. W wyniku krzyżowania powstałyby dwie odmienne natury, a tym samym życie, które nie jest naturalnym życiem. A więc Boże prawo reprodukcji czuwa nad tym, aby natura, którą Bóg umieścił w nasieniu danego gatunku została zachowana.

46 Na podstawie tych dwóch miejsc Pisma widzimy, że Bóg umieścił różne nasiona na ziemi przez mówione Słowo. Nie były jeszcze zasiane, ale Pismo mówi nam, że już były umieszczone na ziemi.

47 Wiemy, że nie można zobaczyć Życia. Widzimy jedynie atrybuty, przejawy życia tak jak kolor, zapach, struktura, kształt, tekstura, szybkość wzrostu itd.

48 Życie to duch; jest niewidoczne. Możemy je zobaczyć jedynie przez atrybuty, które przejawia. Kiedy Bóg wypowiedział te słowa, nasiona, które umieścił na ziemi były jeszcze w swojej duchowej formie. Nie było jeszcze widać manifestacji tych nasion. Bóg jednak w swoim Słowie pokazał sposób, w jaki mają się rozradzać.

49 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 1:11-12** ¹¹Potem rzekł Bóg: *Niech się zazieleni ziemia zieloną trawą, wydającą nasienie i drzewem owocowym, rodzącym według rodzaju swego owoc, w którym jest jego nasienie na ziemi! I tak się stało.* ¹²I wydała ziemia zieleń, ziele wydające nasienie według rodzajów jego, i drzewo owocowe, w którym jest nasienie według rodzaju jego. I widział Bóg, że to było dobre.

50 Wynika z tego, że nasiona już się zreprodukowały, ale to nie do końca prawda – przynajmniej nie w sposób widoczny. Widzimy dalej w 14 i 15 wersecie, że nie było jeszcze słońca, a bez światła słonecznego życie nie byłoby w stanie się rozrodzić.

51 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 1:14-19** ¹⁴Potem rzekł Bóg: *Niech powstaną światła na sklepieniu niebios, aby oddzielały dzień od nocy i były znakami dla oznaczania pór, dni i lat!* ¹⁵Niech będą światłami na sklepieniu niebios, aby świecić nad ziemią! I tak się stało. ¹⁶I uczynił Bóg dwa wielkie światła: większe światło, aby rządziło dniem (to jest słońce), i mniejsze światło, aby rządziło nocą (to jest księżyc), oraz gwiazdy. ¹⁷I umieścił je Bóg na sklepieniu niebios, aby świeciły nad ziemią. ¹⁸I rządziły dniem i nocą oraz aby oddzielały światłość od ciemności. I widział Bóg, że to było dobre. ¹⁹I nastał wieczór, i nastał poranek – dzień czwarty.

52 W **1 KSIĘDZE MOJŻESZOWEJ 2:1-2** zobaczymy, że według Bożego prawa z wiersza 12 (**1 Moj. 1:12**) nasiona wykiełkują dopiero, kiedy zostaną włożone do ziemi.

53 W 12 wersecie ziemia ma wydać owoc. Oznacza to, że owoc miałby wyrosnąć z ziemi, ale wiemy, że nasiona były tylko umieszczone na ziemi i czekały na to, żeby być zasiane. W 12 wersecie jest pokazana kolejność, w której mają wydać owoc.

54 Wiemy już, że:

#1) W 1 Mojżeszowej 1:11 wychodzi Słowo (logos) i powołuje nasiona do istnienia.

#2) Nasiona logos zostają umieszczone na ziemi.

#3) Czekają na zasiew, aby wzejść i dojść do manifestacji.

55 Gdybyśmy uważnie przeczytali pierwszy rozdział, dowiedzielibyśmy się, że najpierw zostają stworzone wszystkie zwierzęta i stworzenia morskie, a na samym końcu człowiek. **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 1:20-31** ²⁰Potem rzekł Bóg: Niech zaroią się wody mrowiem istot żywych, a ptactwo niech lata nad ziemią pod sklepieniem niebios! ²¹I stworzył Bóg wielkie potwory i wszelkie żywe, ruchliwe istoty, którymi zaroiły się wody, według ich rodzajów, nadto wszelkie ptactwo skrzydlate według rodzajów jego; i widział Bóg, że to było dobre. ²²I błogosławił im Bóg mówiąc: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napełniajcie wody w morzach, a ptactwo niech się rozmnaża na ziemi! ²³I nastął wieczór, i nastął poranek - dzień piąty. ²⁴Potem rzekł Bóg: Niech wyda ziemia istotę żywą według rodzaju jej: bydło, płazy i dzikie zwierzęta według rodzajów ich. I tak się stało. ²⁵I uczynił Bóg dzikie zwierzęta według rodzajów ich, i było według rodzaju jego, i wszelkie płazy ziemne według rodzajów ich; i widział Bóg, że to było dobre. ²⁶Potem rzekł Bóg: Uczyńmy człowieka na obraz nasz, podobnego do nas i niech panuje nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad bytłem, i nad całą ziemią, i nad wszelkim płazem pełzającym po ziemi. ²⁷I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go. Jako mężczyznę i niewiastę stworzył ich. ²⁸I błogosławił im Bóg, i rzekł do nich Bóg: Rozradzajcie się i rozmnażajcie się, i napełniajcie ziemię, i czyńcie ją sobie poddaną; panujcie nad rybami morskimi i nad ptactwem niebios, i nad wszelkimi zwierzętami, które się poruszają po ziemi! ²⁹Potem rzekł Bóg: Oto daję wam wszelką roślinę wydającą nasienie na całej ziemi i wszelkie drzewa, których owoc ma w sobie nasienie: niech będzie dla was pokarmem! ³⁰Wszystkim zaś dzikim zwierzętom i wszelkiemu ptactwu niebios, i wszelkim płazom na ziemi, w których jest tchnienie życia, daję na pokarm wszystkie rośliny. I tak się stało. ³¹I spojrzął Bóg na wszystko, co uczynił, a było to bardzo dobre. I nastął wieczór, i nastął poranek - dzień szósty.

56 W drugim rozdziale czytamy dalszą część opisu tego samego stworzenia, nie jakiegoś innego. W rozdziale pierwszym Logos wypowiedziane przez Boga stworzyło duchowe istoty. Natomiast w drugim rozdziale Bóg przydzielał te duchowe istoty w proch tej ziemi.

57 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 2:1-4** ¹Tak zostały ukończone niebo i ziemia oraz cały ich zastęp. ²I ukończył Bóg w siódmym dniu dzieło swoje, które uczynił, i odpoczął dnia siódmego od wszelkiego dzieła, które uczynił. ³I pobłogosławił Bóg dzień siódmy, i poświęcił go, bo w nim odpoczął od wszelkiego dzieła swego, którego Bóg dokonał w stworzeniu. ⁴Takie były dzieje nieba i ziemi podczas ich stworzenia. W dniu, kiedy Pan Bóg uczynił ziemię i niebo.

58 Użyte tutaj słowo „dzieje” to hebrajski wyraz *towldah*, który się wymawia *tuledo* i znaczy przebieg wydarzeń, sprawozdanie albo rezultat stworzenia. ⁵A jeszcze nie było żadnego krzewu polnego na ziemi ani nie wyrosło żadne ziele polne, (skoro jeszcze żaden krzew polny nie wyrósł, to znaczy, że każdy z nich był jeszcze w postaci nasienia, w formie Nasienia Słowa) *bo Pan Bóg nie spuścił deszczu na ziemię i nie było człowieka, który by uprawiał rolę.* Nie było człowieka, który by

uprawiał rolę. Na tym etapie stworzenia człowiek był już w postaci duchowej, ale nie został jeszcze ukształtowany z prochu i nie miał jeszcze fizycznego ciała.

59 Chcę, żebyście zrozumieli, że aż do teraz stworzenie każdego zwierzęcia i każdego nasienia jest opisane, jako stworzenie duchowego życia, życia Mówionego Słowa. Wiemy o tym stąd, że to sprawozdanie dotyczy czasu zanim wszystkie rośliny pojawiły się na ziemi. *⁵A jeszcze nie było żadnego krzewu polnego na ziemi ani nie wyrosło żadne ziele polne... ⁶A tylko mgła wydobywała się z ziemi i zwilżała całą powierzchnię gleby, ⁷Ukształtował Pan Bóg człowieka z prochu ziemi i tchnął w nozdrza jego dech życia. Wtedy stał się człowiek istotą żywą.* W pierwszym rozdziale w wersetach 26-27 dowiadujemy się, że Bóg stworzył już człowieka na Swój własny Obraz.

60 Póki co wiemy, że Bóg stworzył człowieka na Swój Obraz i umieścił wszystkie nasiona życia na ziemi. Wiemy również, że *„Bóg jest duchem, a ci, którzy mu cześć oddają, winni mu ją oddawać w duchu i w prawdzie”*, gdyż powiedział nam o tym sam Jezus w **EW. JANA 4:24**.

61 W **1 KSIĘDZE MOJŻESZOWEJ 1:26** Bóg wypowiedział Słowo: *²⁶Potem rzekł Bóg: Uczynimy człowieka na obraz nasz: a w **27** wersecie Bóg urzeczywistnia to, co powiedział... ²⁷I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go.* Następnie w 2 rozdziale Bóg odział człowieka w proch i sprawił, że człowiek się zmanifestował. *⁷Ukształtował Pan Bóg człowieka z prochu ziemi i tchnął w nozdrza jego dech życia. Wtedy stał się człowiek istotą żywą.*

62 Człowiek najpierw był istotą duchową, a potem stał się żyjącą i oddychającą istotą, której życie mogło się teraz zmanifestować.

63 Wracamy do naszego opisu stworzenia. Skończyliśmy na 8 wersecie 2 rozdziału *⁸Potem zasadził Pan Bóg ogród w Edenie, na wschodzie. Tam umieścił człowieka, którego stworzył. ⁹I sprawił Pan Bóg, że wyrosło z ziemi wszelkie drzewo przyjemne do oglądania i dobre do jedzenia...* Zatrzymajmy się tu przez chwilę. Zauważcie, że Bóg tutaj sadi. Pismo mówi nam, że Bóg zasiał nasienie, a z ziemi wyrosło każde drzewo przyjemne do oglądania i dobre do jedzenia.

64 Wiemy teraz, że wszystkie drzewa, które Bóg zasadził były dobre do jedzenia i przyjemne do oglądania. Czytajmy dalej, bo jest tu napisane również o dwóch innych drzewach, które nie zostały zasadzone, więc nie wiemy skąd się tam wzięły. *⁹I sprawił Pan Bóg, że wyrosło z ziemi wszelkie drzewo przyjemne do oglądania i dobre do jedzenia oraz drzewo życia w środku ogrodu i drzewo poznania dobra i zła.*

65 Nie jest tu napisane, że Bóg zasadził te dwa drzewa. Jest tylko powiedziane, że te dwa drzewa również były w ogrodzie. Skąd więc się tam wzięły, skoro Bóg ich nie zasadził? Co to za drzewa, skoro różnią się od pozostałych drzew, które stworzył Bóg?

66 Przeskoczmy teraz do wiersza 15. **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 2:15-20** *¹⁵I wziął Pan Bóg człowieka i osadził go w ogrodzie Eden, aby go uprawiał i strzegł. ¹⁶I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść, ¹⁷Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz. ¹⁸Potem rzekł Pan Bóg: Niedobrze jest człowiekowi, gdy jest sam. Uczynię mu pomoc odpowiednią dla niego. ¹⁹Utworzył więc Pan Bóg z ziemi wszelkie dzikie zwierzęta i wszelkie ptactwo niebios i przyprowadził do człowieka, aby zobaczyć, jak je nazwie, a każda istota żywa miała mieć taką nazwę, jaką nada jej człowiek. ²⁰Nadał tedy człowiek nazwy wszelkiemu bytłu i ptactwu niebios, i wszelkim dzikim zwierzętom. Lecz dla człowieka nie znalazła się pomoc dla niego odpowiednia.*

67 Pamiętajmy, że w pierwszym rozdziale każda forma życia, którą Bóg powołał do istnienia, została stworzona tylko w postaci duchowej. Później jednak Bóg przyodział je w proch tej ziemi i sprawił, że życie doszło do manifestacji. Pamiętajmy jedno... Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem.

68 Obiecałem, że sprawdzimy, skąd wzięły się te dwa drzewa. Z drugiego rozdziału dowiedzieliśmy się, że Bóg zasadził każde drzewo w ogrodzie, oprócz tych dwóch. Te dwa różnią się od pozostałych drzew, ponieważ wszystkie inne były zasadzone, a te dwa nie. Skąd więc pojawiły się tam te dwa drzewa i co to za drzewa?

69 Aby rozróżnić dwie rzeczy, trzeba najpierw je właściwie utożsamić. Mamy narzuconą zasadę przez prawo reprodukcji, które mówi, że każde nasienie wyda tylko według swojego rodzaju. Skoro w każdym nasieniu jest życie i każde nasienie wydaje owoc według swojej natury albo swojego rodzaju, w takim razie musimy przyjrzeć się naturom tych dwóch drzew, które nie zostały zasadzone. Ich natura powie nam więcej o każdym z nich.

70 W każdej dziedzinie nauki różnice określamy na podstawie tego, co widzimy. Nazywamy to danymi empirycznymi, albo danymi zauważalnymi. Na podstawie danych empirycznych jesteśmy w stanie stwierdzić różnicę pomiędzy klonem a dębem na przykład po kształcie liści, rodzaju kory czy wreszcie kształcie drzewa. Ta dziedzina nauki to botanika i jest częścią biologii. Zajmuje się roślinami, ich życiem, ich budową, śledzi ich wzrost, cechy charakterystyczne i tym samym utożsamia ich gatunek. Jeżeli mamy poznać różnice pomiędzy tymi dwoma drzewami, które były w ogrodzie, ale nie zostały tam zasadzone, musimy zbadać ich cechy charakterystyczne, a potem dopiero będziemy w stanie określić ich naturę.

71 Na początku przyjrzymy się Drzewu Życia. Już sama nazwa mówi o życiu. Jest to Drzewo Życia. Jeżeli chcemy się dowiedzieć czegoś na temat tego drzewa, musimy wrócić do Źródła Życia, do samego Boga, a Bóg jest Słowem, więc jeżeli chcemy więcej informacji na temat Drzewa Życia, musimy zajrzeć do Słowa Bożego.

72 Wiemy, że Bóg jest Źródłem całego Życia. Na samym początku Bóg był wielkim źródłem Życia. Czytamy o tym w **KSIĘDZE PSALMÓW 36:10** „*Bo u ciebie jest źródło życia, W światłości twojej oglądamy światłość*”.

73 Jan również rozpoznał ten atrybut Boga. **EWANGELIA JANA 1:1-4** ¹*Na początku było Słowo; Słowo było u Boga i Bogiem było Słowo.* ²*Ono było na początku u Boga.* ³*Wszystko przez Niego się stało i bez Niego nie stało się nic, co istnieje.* ⁴*W Nim było życie, a życie było światłością ludzi.*

74 Na początku Bóg był sam, a w nim było Życie. Kiedy zaczął rodzić Życie, najpierw powstał Jego Syn. Sam Bóg, wielkie źródło Życia, chciał poczuć się spełniony i zaczął realizować Swój wielki plan. Rozpoczął go od tego, że zrodził Syna. Jest o tym napisane w **EWANGELII JANA 5:26** „*Jak bowiem Ojciec ma życie sam w sobie, tak dał i Synowi mieć życie w samym sobie*”.

75 Nie możemy zapominać, że nikt nie zabronił Adamowi spożywać z Drzewa Życia. Nie mógł tylko jeść z drzewa poznania. W **KSIĘDZE OBJAWIENIA 2:7** *Kto ma uszy, niech usłyszy, co Duch mówi społecznościom wywołanych. Temu, kto zwycięży, dam spożyć z drzewa życia, które jest w środku Raju Boga.*

Wiemy, że Bóg chciał, aby człowiek spożywał z Drzewa Życia, ale zanim w ogóle miał możliwość, już zjadł z drzewa poznania. Potem musiała się urzeczywistnić obietnica: „W dniu, w którym spożyjesz z niego, z pewnością umrzesz”.

76 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 2:16-17** ¹⁶*I dał Pan Bóg człowiekowi taki rozkaz: Z każdego drzewa tego ogrodu możesz jeść, ¹⁷Ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy tylko zjesz z niego, na pewno umrzesz.*

77 Człowiek mógł spożywać z Drzewa Życia. Zobaczmy jednak co się stało, kiedy spożył z zabronionego drzewa, drzewa poznania.

78 **1 KSIĘGA MOJŻESZOWA 3:22-24** ²²*I rzekł Pan Bóg: Oto człowiek stał się taki jak my: zna dobro i zło. Byleby tylko nie wyciągnął teraz ręki swej i nie zerwał owocu także z drzewa życia, i nie zjadł, a potem żył na wieki! ²³Odprawił więc go Pan Bóg z ogrodu Eden, aby uprawiał ziemię, z której został wzięty. ²⁴I tak wygnał człowieka, a na wschód od ogrodu Eden umieścił cheruby i płomienisty miecz wirujący, aby strzegły drogi do drzewa życia.*

79 Bóg posłał cherubów z ognistym mieczem, by ochraniały i strzegły przystępu do Drzewa Życia. W upadłym stanie człowiek nie mógł spożyć z Drzewa Życia.

80 Jak na razie nie dowiedzieliśmy się zbyt wiele na temat Drzewa Życia. Wiemy to, że wewnątrz niego są wszystkie podstawowe cechy charakterystyczne Życia oraz, że to Życie pochodzi od Boga, który jest Źródłem Życia. Ale dlaczego opisane jest w formie drzewa? Tutaj poszukiwacze prawdy tracą trop. Bóg posługuje się typami i przedobrazami, a ludzie na własną rękę chcą dowiedzieć się tego, czego nie mają wiedzieć. W Ewangelii Mateusza w 13 rozdziale Jezus powiedział: „*Dane wam jest znać tajemnice Królestwa, ale tym na zewnątrz nie jest dane, dlatego mówię do nich w podobieństwach*”. Musimy się dowiedzieć, jaka jest symbolika tego drzewa.

81 Odpowiedź znajdziemy w **KSIĘDZE PSALMÓW 1:1-3** ¹*Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą bezbożnych, ani nie stoi na drodze grzeszników, ani nie zasiada w gronie szyderców, ²Lecz ma upodobanie w zakonie Pana i zakon jego rozważa dniem i nocą. ³Będzie on jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, wydające swój owoc we właściwym czasie, którego liść nie więdnie, a wszystko, co uczyni, powiedzie się.*

82 Nie ma już wątpliwości, że Pismo w przenośni nazywa ludzi drzewami. W Psalmie pierwszym sprawiedliwy człowiek jest przyrównany do drzewa, które jest zasadzone nad potokami wód. W Liście Judy zobaczymy, że drzewo jest także przedobrazem na naturalnego człowieka.

83 **LIST JUDY 1:10-12** ¹⁰*Ci natomiast znieważają to, czego nie poznali, a to, co instynktownie jak nierozumne zwierzęta pojmują, w tym ulegają zepsuciu. ¹¹Biada im, że poszli drogą Kaina i dla zapłaty pogrążyli się w zwiedzeniu Balaama, i poginęli w buncie Korego. ¹²Oni są na waszych ucztach miłości wrzodami, wspólnie uczując z wami, sami siebie pasąc, chmury bezdeszczowe, które są przez wiatry przenoszone, drzewa późnojesienne bezowocne, po dwakroć martwe, które zostały wykorzenione.*

84 Ludzie są przyrównani do drzew również w **EWANGELII MARKA 8:22-24** ²²*Tak przybyli do Betsaidy. Wtedy przyprowadzili Mu niewidomego i prosili Go, aby się go dotknął. ²³A On wziął niewidomego za rękę, wyprowadził go poza wieś, plunął w jego oczy, włożył na niego ręce i zapytał go: Czy widzisz coś? ²⁴A on, spojrzawszy w górę, powiedział: Widzę ludzi, chodzących jak drzewa.*

85 Kim więc jest Drzewo Życia? Odpowiedź leży w **KSIĘDZE IZAJASZA 53:1-2** ¹*Któż uwierzył kazaniu naszemu, a ramię Pańskie komu objawione jest?* ²*Wyrósł bowiem przed nim jako latorośl i jako korzeń z suchej ziemi. Nie miał postawy ani urody, które by pociągały nasze oczy i nie był to wygląd, który by nam się mógł podobać.*

86 Wszyscy czytelnicy Biblii wiedzą, że jest tu napisane o Panu Jezusie Chrystusie. Wiemy teraz, że to On był tym Drzewem Życia w ogrodzie Eden. Kim było więc to drugie drzewo, drzewo poznania? W Liście Judy ci, którzy zostali nazwani nierozumnymi zwierzętami, są dalej nazwami drzewami.

87 **LIST JUDY 1:11** *Biada im, gdyż oni są drzewa późnojesienne bezowocne, po dwakroć martwe, które zostały wykorzenione.*

88 Kiedy Pismo mówi o ludziach, obojętnie czy sprawiedliwych, czy niesprawiedliwych, nazywa ich drzewami. Skoro są drzewami, to także ich przodkowie musieli być drzewami, ponieważ każde nasienie wyda owoc według swojego rodzaju. Skoro ludzie nazywani są również pszenicą, kąkolem czy trawą polną, to nic dziwnego, że są również nazwami drzewami. Dla potrzeb tego studium zajmiemy się jedynie drzewami, jako przenośnią, ponieważ chcemy się dowiedzieć coś więcej na temat tych dwóch osób w ogrodzie Eden, które nie zostały tam zasadzone.

89 Brat Branham naucza nas, że tymi dwoma drzewami był Chrystus i szatan. W książce Siedmiu Wieków Kościoła powiedział: „*Musimy rozpocząć od tego, że w środku ogrodu stały dwa drzewa. Drzewem Życia był Jezus, a drugim drzewem był oczywiście szatan. Widzimy to na podstawie owocu, które zrodziło to drzewo. Wiemy, że oba te drzewa miały jakiś związek z człowiekiem, bo w przeciwnym razie nie zostałyby umieszczone w ogrodzie*”.

90 Dalej musimy zrozumieć, że jeśli jedno drzewo było Drzewem Życia, to drugie, zwane drzewem poznania, musiało być drzewem śmierci, ponieważ Bóg powiedział: „*W dniu, w którym z niego spożyjesz, w tym dniu umrzesz*”.

91 **SADZAWKA BETESDA 50-0811** *W ogrodzie Eden stały dwa drzewa. Jedno z nich to było Drzewo Życia. Gdyby człowiek spożył z tego drzewa, żyłby na wieki. Tym drugim drzewem było drzewo poznania, drzewo śmierci. Było to drzewo niemocy.*

92 **WIARA RAZ ŚWIĘTYM PODANA 53-1129A E-42** *Wierzę, że Drzewem Życia był Jezus Chrystus. „Ten, który je moje Ciało i pije moją Krew, ma Żywoł Wieczny”. On jest tym Drzewem Życia.*

93 Pomódlmy się.